

Humanistes 03

Humanistes 03. Contingut

Gener a març de 2012

- 01 Humanistes 03 Editorial (presentació)
- 02 Humanisme a les eleccions autonòmiques. Antoni Ramis Caldentey
- 03 El moviment 15M
- 04 Reacciona. Josés Luis Sampedro
- 05 Revista Namaste. Alberto Fraile
- 06 Bhutan, un regne a la recerca de la felicitat. Alberto Fraile
- 07 Algunes idees sobre l'amistat... valors solidaris (II). Pere Carrió Villalonga
- 08 Ràdio solidària i amiga. Mª Magdalena Galiana Lloret

01 Humanistas 03 Editorial (presentació)

Presentació

En aquest període destaquen quatre fets, gairebé segurament transcendentals, l'aparició, organització i actuació del moviment 15M (02), les eleccions autonòmiques i municipals, els seus resultats i influència sobre l'humanisme (03), la modificació de la Constitució a instàncies dels mercats liberal-capitalistes i l'anticipació de les eleccions generals. En aquest número, a més d'aquests dos

articles, presentem els següents: Reacciona de José Luis Sampedro i altres 9 autors (04), Revista Namaste (05), Buthan, un regne a la recerca de la felicitat (06), Algunes idees sobre la amistat i valors socials (II) (07) i Ràdio Solidària i amiga (08). Esperem que siguin del seu grat i, especialment, que li resultin útils per a reflexions sobre el seu estil de vida i posició vital, que desitgem, cada dia millor.

02 El moviment 15M

El moviment de indignats 15-M és un moviment ciutadà format arran del 15 de maig de 2011 amb una sèrie de protestes pacífiques a Espanya amb la intenció de promoure una democràcia més participativa allunyada del bipartidisme PSOE-PP i del domini de bancs i corporacions, així com una autèntica divisió de poders i altres mesures per millorar el sistema democràtic. Ha aglutinat a diversos col·lectius ciutadans amb diferents lemes, com el de la manifestació del 15 de març: «No som titelles en mans de polítics i banquers» [1] o

"Democràcia real JA! No som mercaderia en mans de polítics i banquers ». [2]

En l'actualitat el moviment està estructurat en diverses comissions (legal, Acció, Activitats, Barris, Estatal i Internacional, Informació, Infraestructures, Llengües de Signes) i grups de treball (Cultura, Educació, Política, Economia, Medi Ambient, Treball Social, Feminismes, Ciència i Tecnologia, Diàleg entre Religions, Migració i Mobilitat, Pensament).

Col·labora properament amb associacions com iDemocràcia Reial Ja! (Promotora de la primera manifestació del 15-M), ATTAC o la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca. El 30 de març es va produir la primera protesta juvenil, una vaga general d'estudiants organitzada pel Sindicat d'Estudiants, amb assistència de milers de joves a tot el país, contra l'atur i la precarietat laboral, les retallades pressupostàries en l'educació, el pla Bolonya i l'augment de les taxes universitàries. [3]

El 7 d'abril la plataforma Joventut sense Futur, nascuda en l'entorn universitari, va organitzar a Madrid una marxa contra la crisi immobiliària espanyola de 2008, criticant la "partitocràcia encapçalada per les inamovibles sigles del PPSOE». [4]

El moviment internauta No els votis, nascut en resposta a la Llei Síndic contra la lliure distribució d'obres, va instar a no votar els partits que la van recolzar: PSOE, PP i CiU. [5]

Stéphane Hessel, un dels redactors de la Declaració Universal de Drets Humans de 1948 escriu "Indignaos!", Llibre en el qual planteja un alçament contra la indiferència i a favor de la insurrecció pacífica, convertint la seva obra en un fenomen mediàtic-editorial. [6]

Com concloure aquesta crida a la indignació? Dient encara el que, en ocasió del seixantè aniversari del programa del Consell Nacional de la Resistència vam dir el 8 de març del 2004 - som veterans dels moviments de resistència i forces de combat de la França Lliure (1940-1945) - que certament "El nazisme va ser derrotat,

gràcies al sacrifici dels nostres germans i germanes de la Resistència i a les Nacions Unides contra la barbàrie feixista. Però aquesta amenaça no ha desaparegut i la nostra ira contra la injustícia segueix intacta". No, aquesta amenaça no ha desaparegut del tot. Convoquem una veritable insurrecció pacífica contra els mitjans de comunicació de masses que no proposin com a horitzó per a la nostra joventut altres coses que no siguin el consum en massa, el menyspreu cap als més febles i cap a la cultura, l'amnèsia generalitzada i la competició excessiva de tots contra tots. Stéphane Hessel, Conclusió.

També van influir decisivament els moviments socials (vinculats a diferents tendències) que des de diversos anys enrere promouien una organització de base: barri, laboral i política.

Manifest (Democràcia Reial Ja):

Som persones normals i corrents. Som com tu: gent que s'aixeca als matins per estudiar, per treballar o per buscar feina, gent que té família i amics. Gent que treballa dur cada dia per viure i donar un futur millor als que ens envolten.

Uns ens considerem més progressistes, altres més conservadors. Uns creients, altres no. Uns tenim ideologies ben definides, altres ens considerem apolítics... Però tots estem preocupats i indignats pel

panorama polític, econòmic i social que veiem al nostre voltant. Per la corrupció dels polítics, empresaris, banquers... Per la indefensió del ciutadà del carrer.

Aquesta situació ens fa mal a tots diàriament. Però si tots ens unim, podem canviar-la. És hora de posar-se en moviment, hora de construir entre tots una societat millor. Per això sostenim fermament el següent:

Les prioritats de tota societat avançada han de ser la igualtat, el progrés, la solidaritat, el lliure accés a la cultura, la sostenibilitat ecològica i el desenvolupament, el benestar i la felicitat de les persones.

Hi ha uns drets bàsics que haurien d'estar coberts en aquestes societats: dret al'habitatge, al treball, a la cultura, la salut, al'educació, a la participació política, al lliure desenvolupament personal, i dret al consum dels béns necessaris per a una vida sana i feliç.

L'actual funcionament del nostre sistema econòmic i governamental no atén a aquestes prioritats i és un obstacle per al progrés de la humanitat.

La democràcia part del poble (demos = poble; cràcia = govern) així que el govern ha de ser del poble. No obstant això, en aquest país la major part de la classe política ni tan sols ens escolta. Les seves funcions haurien de ser la de portar la nostra veu a les institucions, facilitant la participació política ciutadana mitjançant vies directes i procurant el major benefici per al gruix de la societat, no la d'enriquir i créixer a la nostra costa, atenent tan sols als dictats de els grans poders econòmics i aferrant-se al poder a través d'una dictadura partidocràtica encapçalada per les inamovibles sigles del PPSOE.

L'ànsia i acumulació de poder en uns pocs genera desigualtat, crispació i injustícia, la qual cosa condueix a la violència, que rebutgem. El obsolet i antinatural model econòmic vigent bloqueja la maquinària social en una espiral que es consumeix a si mateixa enriquint a uns pocs i sumint en la pobresa i l'escassetat a la resta. Fins al col·lapse.

La voluntat i fi del sistema és l'acumulació de diners, primant per sobre de l'eficàcia i el benestar de la societat. Malgastant recursos, destruint el planeta, generant atur i consumidors infeliços.

Els ciutadans formem part de l'engranatge d'una màquina destinada a enriquir a una minoria que no sap ni de les nostres necessitats. Som anònims, però sense nosaltres res d'això existiria, doncs nosaltres movem el món.

Si com a societat aprenem a no fiar nostre futur a una abstracta rendibilitat econòmica que mai redunda en benefici de la majoria, podrem eliminar els abusos i mancances que tots patim.

Cal una Revolució Ètica. Hem posat els diners per sobre de l'ésser humà i hem de posar-lo al nostre servei. Som persones, no productes del mercat. No sóc només el que compro, per què ho compro i a qui l'hi compro.

Per tot això, estic indignat.

Crec que puc canviar-lo.

Crec que puc ajudar.

Sé que units podem.

Surt amb nosaltres. És el teu dret.

03 Humanisme a les eleccions autonòmiques i municipals.

El 22 de maig de 2011, precisament una setmana justa després del sorgiment del moviment 15M, hi va haver eleccions autonòmiques en totes les comunitats autonòmiques excepte a Andalusia (PSOE), Galícia (PP), País Basc (PSOE + PP) i Catalunya (CiU). És a dir en: Aragó, Astúries, Illes Balears, Canàries, Cantàbria, Castella-la Manxa, Castella-Lleó, Extremadura, Madrid, Múrcia, Navarra, la Rioja, València.

Entenem que "l'humanisme" (la persona, en general, global i social, és prioritària, per sobre de la rendibilitat econòmica i creació i increment de capitals i riquesa) que impregna als partits polítics és un continuum de més a menys: Els partits verds-ecologistes, EU-Comunistes, Socialistes, Nacionalistes perifèrics de dretes (CiU, PNB, UM ,...), PP i, si s'escau, partits ultres. Mentre que el liberal-capitalisme (la prioritat és la creació de capitals i de riquesa que, normalment, es reparteix a una minoria molt minoritària empresarial i financera), invers de l'humanisme és un continuum invers a l'anterior, segons el qual els partits més capitalistes (i menys humanistes) serien els partits ultra, PP i partits nacionalistes perifèrics de dretes.

Doncs bé el capitalisme va guanyar les eleccions per golejada a l'humanisme: 13 a 0. En totes les comunitats va guanyar el PP excepte a Astúries on va guanyar "El Fòrum d'Astúries" partit de recent creació de l'històric i ultra del PP Álvarez Cascos (ell, Aznar i Esperanza Aguirre volien que encapçalés la candidatura del PP per Astúries. Quan el PP asturià no va acceptar aquesta proposta va crear el nou partit mimètic del PP més ultra i va guanyar) i a Navarra on va guanyar el partit Unió del Poble Navarrès (UPN), denominació que pren el PP en aquesta Comunitat.

El 15M, en teoria, és un moviment molt humanista, però, per ara, l'únic que ha aconseguit ha estat atemorir els votants de dretes que, per evitar "aventures revolucionàries", s'han mobilitzat en bloc i massa per votar al PP en les seves diferents denominacions.

El PP, paradigma del suport sense reserves al liberal-capitalisme (causant de la crisi econòmica, de les guerres del Vietnam, Iraq, Afganistan, Líbia, ... i de les enormes injustícies distributives i diferències abismals de riqueses i recursos entre els més rics i els més pobres), de l'especulació i la corrupció ja ha anunciat grans privatitzacions (mai han privatitzat cap servei públic deficitari; sempre privatitzen recursos públics pròspers, es privatitzen els beneficis i se socialitzen les pèrdues).

Pel que respecta a Illes Balears, Comunitat que més conec, l'anterior Govern del PP va suprimir la Conselleria d'Afers Socials i la va transformar en Conselleria de la Presidència. En aquesta última s'ha integrat a la Conselleria de Sanitat, però només es va sentir la cadena "Serveis Socials" la primera vegada que es va crear la nova conselleria. A partir del segon dia ja només s'ha sentit i llegit: "Conselleria de Sanitat" (imagino que la consellera ja s'ha oblidat que també, teòricament, és de "Serveis Socials". Els primers despeses del nou Govern s'han invertit en la supressió d'un eix cívic per reobrir al trànsit motoritzat i la supressió d'un tram del carril bici (valorat molt positivament pels propis usuaris, així com pels conductors de taxis i d'autobusos públics, ja que el carril bici suposa també un carril per a taxis i autobusos que ara hauran de compartir el seu espai de mobilitat amb la resta d'actuacions i motos privats), mentre que incrementen el deute a les empreses del tercer sector (serveis socials) als que se'ls ha comunicat que fins al novembre ni es va a plantejar el calendari d'abonaments de deutes (possiblement moltes ja hauran hagut de presentar fallida).

Als nous dirigents els interessa molt més (d'acord amb les seves declaracions als mitjans) la seguretat jurídica (el pagar les concessions milionàries a grans empresaris amics en lloc de protegir el sòl, concessions que, encara que difícilment demostrable, la majoria de vegades ha estat fraudulenta o, si més no, injusta), que la seguretat social (aquests dies veiem l'increment de casos individuals de pobresa extrema i de desnonaments ... per complir la "lleï hipotecària" sense importar tant que la Constitució, la llei de més alt rang, digui que tots els espanyols tenen dret a un treball digne i remunerat i tenen dret a un habitatge, igualment, digna).

Molta gent, de qualsevol tendència, és conscient d'això i la necessitat vital d'opcions sensibles a les necessitats socials avui dia urgents. Per què, llavors, en les eleccions, guanyen les opcions oposades, les opcions que donen suport al capitalisme salvatge i la pobresa extrema, així com les guerres i morts que exporta USA (això sí,

cap la lliura en el seu propi sòl)? El capitalisme del segle XXI és equivalent a l'absolutisme del segle XVIII i si segueix ofegant al poble sobirà pot i ha de tenir el

mateix destí. L'espècie humana així ho demanda.

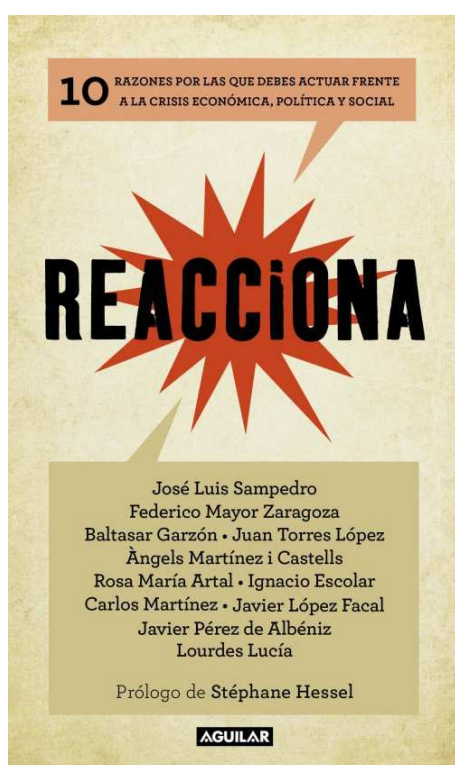
Antoni Ramis Caldentey

Psicòleg humanista social <http://arc46.com>

04 Reacciona:

10 raons per les quals has d'actuar davant la crisi econòmica, política i social

José Luis Sampedro, Javier López Facal, Carlos Martínez, Ignacio Escolar, Rosa Maria Artal, Àngels Martínez i Castells, Joan Torres López, Baltasar Garzón, Federico Mayor Zaragoza, Lourdes Llúcia ens brinden 10 respostes amb una idea comuna: la necessitat de prendre postura i actuar ja que encara hi ha esperança, hi ha solucions.

Enfront dels perills que afronten les nostres societats interdependents és temps d'acció, de participació, de no resignar-se. És temps de mobilitzar-se, de deixar de ser espectadors impassibles. Correspon a la comunitat intel·lectual, artística, científica i acadèmica, però més als ciutadans, assumir aquest nou compromís. Conscients, implicats i, com recentment he manifestat, indignats!, Els autors de Reacciona aporten respostes per canalitzar el desconcert que la crisi aboca sobre la societat. És hora d'actuar.

Stéphane Hessel

Reacciona tracta d'aclarir i canalitzar la pena d'un sector creixent de la societat espanyola amb la crisi econòmica, política i social que estem vivint, amb la crisi del sistema. I diversos factors estan en joc: la nostra estabilitat, l'equilibri global, una generació de joves sense futur i el futur mateix. Una barreja singular d'especialistes, un comitè de savis, entre els quals destaquen José Luis Sampedro, Federico Mayor Zaragoza o Baltasar Garzón, que ens brinda deu respostes amb una idea comuna: la necessitat de prendre postura i actuar, de conscienciar-nos i despertar ja que encara hi ha esperança, hi ha solucions. Una ciutadania informada i responsable pot impedir els atropellaments. Tots amb un mateix rumb, amb un objectiu clar: defensar la dignitat, la democràcia i el bé comú. Ha arribat el moment. El primer pas és reaccionar.

Per què es van atrevir els bancs a ser cobdiciosos?

Per què ho van permetre els governants?

Són els mitjans de comunicació els culpables?

El consumisme? Una societat infantilitzada?

¿S'ha apoderat d'Espanya la impunitat?

Són els joves una generació estafada?

Tenim por?

Fitxa Tècnica

Pàgines: 176

Publicació: 2011.04.13

Temàtica: Actualitat

Format: Rústica 13 x 21,5

Preu: 9,50

ISBN: 978403102002

EAN: 978403102002

Vegem el capítol VII, la generació estafada, d'Ignacio Escolar:

<http://es.scribd.com/doc/56798029/Ignacio-Escolar-La-generacion-estafada>

05 Revista Namaste

Revista Namaste, publicació fundada l'any 2003. Especialitzada en ecologia, moviments socials d'avantguarda i creixement personal. En l'actualitat edita 15.000 exemplars mensuals a les Illes Balears. Dirigida pel periodista Alberto D. Fraile Oliver. Per les seves pàgines han passat pensadors com Eckhart Tolle, Claudio Naranjo, Deepak Chopra, Vandana Shiva, Jane Goodall, entre d'altres.

En la seva capçalera pot llegir-se "La revista que impulsa la cura de la Terra, l'Ànima i la Societat". Aquesta trilogia caracteritza també la línia editorial. Ecologia i la sostenibilitat (Terra), el desenvolupament personal dels individus (Ànima), i les iniciatives de la comunitat que permeten la interrelació i el creixement dels seus membres (Societat).

La revista cobreix dos blocs temàtics principals. D'una banda el repte al qual s'enfronta la nostra societat de passar d'una economia dependent del petroli a una economia sostenible i neta. Segons es pot

llegir en la informació facilitada a la seva pàgina web, des de les pàgines de Namaste es facilita informació i recursos per familiaritzar-se amb aquesta situació. En aquest aspecte els temes principals són: bioconstrucció, energies renovables, transport sostenible, permacultura, agricultura ecològica, accions per frenar el canvi climàtic, autosuficiència.

L'altre bloc abordat des de les pàgines té a veure amb el creixent nivell de l'estrès i ansietat que afecta la nostra societat. Faciliten informació i recursos per accedir a tècniques, pràctiques i filosofies que permetin trobar l'equilibri enmig del ritme frenètic que ens envolta. Els temes relacionats amb aquest bloc són: alimentació sana i natural, exercici físic, contacte amb la natura, teràpies alternatives, salut integral, tècniques orientals, meditació ...

Compta amb una edició on-line a: <http://www.revistanamaste.com>

06 Bhutan, un regne a la recerca de la felicitat

<http://www.revistanamaste.com/butan-un-reino-en-busca-de-la-felicidad/>

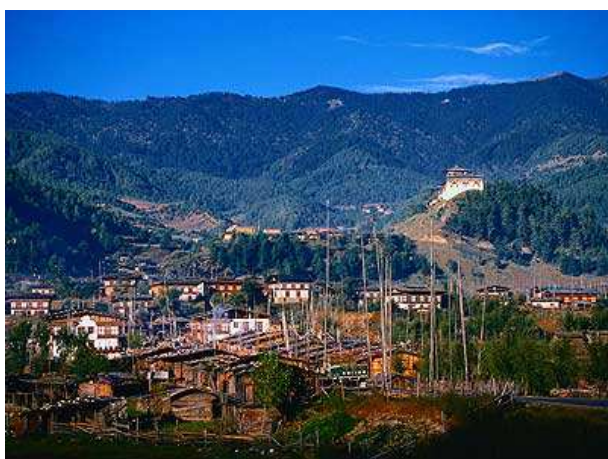
"La felicitat interior bruta és molt més important que el producte interior brut"
Per Alberto D. Fraile Oliver

Cada vegada més gent està dirigint les seves mirades a un petit regne de l'Himàlaia: Bhutan, una jove democràcia a la que alguns anomenen "el regne de la felicitat". Es tracta d'un laboratori viu

del que estan sorgint idees i accions que bé poden servir d'inspiració en un moment en què els líders de les societats consumistes estan mancats d'idees i solucions a la crisi sistèmica que s'acosta. Segons la descripció que fa l'economista Jeffrey Sachs després de fer una visita a Bhutan, "L'economia agrícola i

monàstica de Bhutan va ser autosuficient, pobra i aïllada fins fa poques dècades, quan una sèrie de monarques excepcionals començar a guiar el país cap a la modernització tecnològica (camins, electricitat, atenció mèdica moderna i educació), el comerç internacional (principalment amb la veïna Índia) i la democràcia política. El que resulta increïble és l'actitud reflexiva amb la qual Bhutan aborda aquest procés de canvi i com el pensament budista guia aquesta actitud. Bhutan es formula l'interrogant que tothom ha de formular: ¿com es pot combinar la modernització econòmica amb la solidesa cultural i el benestar social?"

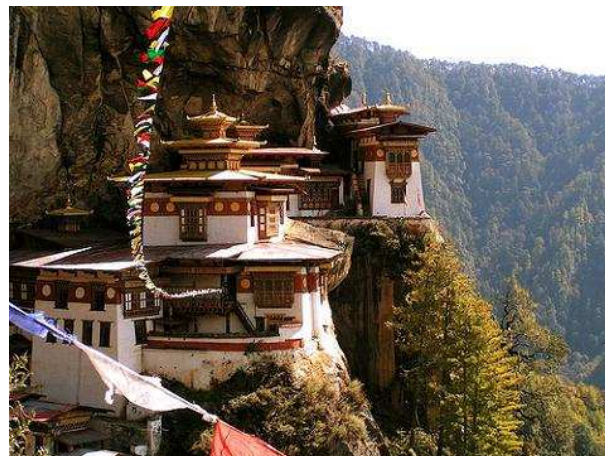
Una forta tradició budista i el retard en la modernització han permès a Bhutan, un petit país de 700.000 habitants encaixat entre els dos Estats més poblats de la Terra, l'Índia i la Xina, aprendre dels errors d'altres països i passar de l'edat mitjana directament al segle XXI, sense cometre els errors d'aquells que s'han centrat exclusivament en el progrés econòmic. El model bhutanès no és exportable, però sí que està sent considerat una font d'idees i el laboratori perfecte per a molts.

El rei visionari

Si hem de buscar al responsable del miracle bhutanès, aviat ens trobarem a Jigme Singye Wangchuck, el pare de l'actual rei, considerat unànimement

com un savi i visionari. L'any 1974, en ser coronat amb tan sols 18 anys, ho va deixar meridianament clar en el seu

discurs: "La felicitat interior bruta és molt més important que el producte interior brut". Des de llavors, les decisions polítiques de Bhutan es prenen en funció de si condueixen a la felicitat del poble, en comptes del pur creixement econòmic cec, que guia a societats com la nostra. Els seus governants es preocupen per les necessitats materials de la població, però també de les espirituals (no confondre amb religioses). La idea ha seduït fins al mateix president francès, Nicolas Sarkozy, que està treballant en aplicar un índex d'aquestes característiques al seu país. I premis Nobel d'economia com Joseph E. Stiglitz avalen la idea.

Aquest petit país asiàtic ha estat el primer que ha qüestionat els indicadors econòmics tradicionals, en concret, el PIB. I han creat l'indicador de la Felicitat Interior Bruta (FIB). Aquest revolucionari mesurador té en compte factors com l'accés dels ciutadans a l'assistència sanitària, la conservació dels recursos naturals del país o el temps que pot gaudir una persona amb la família. En definitiva, és una botifarra al dogma del creixement. En Bhutan estan dotant a la freda economia de la calidesa que aporten variables com l'educació, l'afecte o la fortalesa dels ecosistemes.

L'any 2005, Jigme Singye Wangchuck va iniciar un procés de democratització del país que el convertiria en la monarquia constitucional que és avui en dia. És curiós observar el procés que va portar a aquest país que perseguia la felicitat a dotar-se de democràcia. Va ser un esforç del rei, ja que la població no era partidària d'un canvi de règim. Però el monarca ho tenia clar. I el 2008 es van celebrar eleccions. Va guanyar el Partit de la Pau i la Prosperitat de l'actual primer ministre, Jigmi Thinley. I Jigme Khesar Namgyel Wangchuck, de 28 anys, fill de Jigme Singye Wangchuck, es va convertir en el cinquè rei de Bhutan, el primer monarca constitucional del país.

Com es mesura la felicitat?

Crida l'atenció del procés bhutanès el pensament sistèmic que avala la presa de decisions. Evidentment aquest procés tracta de satisfer les necessitats bàsiques de les persones, fins i tot tracten de combinar el creixement econòmic amb la sostenibilitat ambiental, però el que realment destaca és el seu interès per crear mecanismes que ajudin els individus a mantenir la seva estabilitat psicològica en una era de incertesa i constant canvi.

El primer ministre de Bhutan, Jigme Thinley, va explicar en el I Congrés Internacional de la Felicitat que tot el seu Govern centra els seus esforços en quatre direccions: desenvolupament socioeconòmic igualitari i sostenible, conservació de la natura, preservació de la cultura i el patrimoni cultural, i un govern responsable i transparent. Per aconseguir-ho, entre altres accions, el Govern fa una enquesta entre la població ordenada en els següents blocs:

1. Benestar psicològic.
2. Ús del temps.
3. Vitalitat de la comunitat.
4. Cultura.
5. Salut.

6. Educació.
7. Diversitat mediambiental.
8. Nivell de vida.
9. Govern.

I és feliç aquella persona que ha assolit el nivell de suficiència en cadascuna de les nou dimensions. Els resultats d'aquestes enquestes es fan servir per orientar les polítiques del Govern Butanès. Tot això podria simplificar dient que el Govern ha assumit la responsabilitat de crear un entorn que faciliti als ciutadans trobar la felicitat. Tal i com recull un excel·lent reportatge publicat a El País per Pablo Guimón, "En el Mapamundi de la Felicitat, una investigació dirigida pel professor Adrian White a la Universitat de Leicester (Regne Unit) el 2006, Bhutan resultar ser el vuitè més feliç dels 178 països estudiats (per darrere de Dinamarca, Suïssa, Àustria, Islàndia, Bahames, Finlàndia i Suècia), tot i tenir un PIB per càpita molt baix (5312 \$ el 2008, sis vegades menor que l'espanyol). I el 2007 Bhutan va ser la segona economia que més ràpid va créixer en el món. L'educació, gratuïta i en anglès, arriba avui a gairebé tots els racons del país. I un estudi recollia que el 97% de la població es declarava "molt feliç" o "feliç" i només el 3% va dir "no ser feliç".

Cap al veritable turisme sostenible

En els anys 70 van començar a arribar els primers turistes a Bhutan. La seva filosofia és clara: volen pocs turistes

però de qualitat. Volen evitar els desequilibris ecològics i socials que, com bé sabem per aquestes latituds, provoca el turisme de masses.

Una de les apostes econòmiques de futur de Bhutan són les energies renovables, concretament la hidràulica que produeixen els rius que baixen de l'Himàlaia. Esperen augmentar l'exportació d'energia a l'Índia en els propers anys.

Però si per alguna cosa destaca Bhutan és per les seves plantes medicinals. És el paradís per a qualsevol fitoterapeuta. Estan treballant en desenvolupar una indústria sostenible per exportar aquest potencial. En el sistema de sanitat bhutanès hi ha l'opció de triar entre la medicina tradicional i l'occidental.

Bhutan té molt de futur, ara que ha trobat la via del mig.

07 Algunes idees sobre l'amistat... valors solidaris (II)

Algunes idees sobre l'amistat, la tolerància i el compromís personal amb els valors solidaris (II)

En relació al tema que estem tractant, vull aportar bona part d'un article que va publicar el dia 6 d'abril de 2011 Sebastià Manresa en el dBalears,

sota el títol "L'encís i el sentiment":

"...L'altra reflexió que vaig fer aquella nit es basa en la temàtica de l'obra, en el simbolisme que com en tots els contes pot tenir l'argument.

La recerca, per part dels personatges, d'un mag que tingui la facultat de retornar les capacitats perdudes ja té un simbolisme ben evident en el món de les persones amb discapacitat.

Aquest simbolisme també el podem trobar dins del món de la societat civil.

L'Home de Llauna, al qual li falta el cor, és el símbol de l'Estat, un concepte que integra nocions, com domini, territori, legislació, judicatura, administració, impostos, educació, sanitat, etc. però que ara ha perdut el seu cor, és a dir la sensibilitat, i que a hores d'ara pateix un ofuscament polític tan gros, com diria

Koselleck, que no s'adona de la realitat del que està passant. L'Home de Llauna necessita que el mag li retorni un cor tendre, sensible i passible.

L'Home de Palla, a qui li falten idees i imaginació, representa la manca d'ideologies engrescadores, enganxadores, que engendrin il·lusions, esperances i fe per poder creure que un món millor encara seria possible. El mag haurà d'atorgar una gran imaginació als pensadors perquè ens treguin de discursos en els quals les utopies es redueixen a salvar la moneda, l'economia, les finances i els bancs. Que surtin pensadors que ens parlin i ens moguin per lluitar contra la marginació, la pobresa, la incultura i la destrucció del planeta on vivim.

El Lleó Covard és el símbol de la societat civil exclosa per la seva covardia i comoditat d'exercir com a poder moral enfront del poder polític de l'Estat. El temor de perdre el que tenim ens porta a quedar-nos, ràpidament, sense res. Necessita que el mag li confereixi la Valentia per fer valer el seu poder i assolir el seu espai.

La figura de la Dorothy, la protagonista, pot simbolitzar la idea de la democràcia, que des dels grecs fins a l'actualitat va declinant històricament fins que ara ja es troba perduda. Ella creu que se l'ha buidada del seu contingut, se sent utilitzada, sempre en la boca d'aquells que no creuen en ella. Convertida en

l'excusa per justificar fets que a ella no li agraden. Reduïda a actes electorals periòdics, en què cada cop i pren part menys gent, perquè molts han perdut la il·lusió que posaren en ella. Dorothy necessita que el mag li retorni la seva condició de participació amb llibertat i igualtat.

Em sembla que tot plegat és molt per a un sol mag.”

Personalment m'apunt a la idea que el mag en primer lloc confereixi la valentia al Lleó Covard. Amb això pens que se donaria una passa de gegant.

Pere Carrió Villalonga

08 Ràdio solidària i amiga

Hola em dic Mª Magdalena Galiana Lloret, encara que tots els meus alumnes i amics em diuen Mada, sóc autora i directora de un projecte que com a docent va dur a terme al centre públic on treballa des de fa 6 anys. T'envio un petit resum d'ell per si és interessant per la teva revista. És un taller de ràdio escolar, en línia que fomenta els valors, com la Solidaritat.

Ràdio Solidària Amiga, Online és un taller de ràdio escolar que emet en línia a través de la seva pàgina:

<http://www.radiosolidariamiga.es>

i el seu blog:

<http://madagali.nireblog.com>

El va crear i el dirigeix ??des del curs 2005-06, Mª Magdalena Galiana Lloret i compta amb la col·laboració de Mª José Galiana Llinares. Entre els seus objectius hi ha el de fomentar els valors com la Solidaritat a través del seu contingut, desenvolupar el currículum i implantar les TIC com a eina i recurs del procés ensenyament-aprenentatge. Per a la

seva execució compta amb la implicació de tota la Comunitat Educativa: equip directiu, claustre de professors, alumnes de 4 a 12 anys, AMPA, pares i mares del centre. Un taller de ràdio escolar que emet des del seu estudi al CEIP "El Murtal" de Benidorm-Alacant

El seu contingut s'estructura de la següent manera:

- Notícies nacionals i de l'escola.
- Missatges dels alumnes als seus éssers estimats, companys, amics i professors.
- Concursos.
- Contes o històries inventades.
- Petites.
- Entrevistes.

També comptem amb uns esdeveniments especials al llarg del curs, com són:

-Programa en directe des dels estudis de la COPE a Alacant.

-Programa esdeveniment de ràdios escolars: AIRE-COLÒMBIA. Parlem pel planeta. Programa en el curs 2010: Fem-ho al dret: un programa dedicat als drets dels nens.

-Programa de transmissió de ràdios de tot el món per parlar per la "Migració". Ràdio 1812. I aquest curs 2010-2011 hem participat en un altre: **Els Drets dels Emigrants**.

-Hem participat durant tres anys al programa de **Ponts al Món: Transmítierra**.

-Programa en directe des dels estudis de **Onda Cero** a Alacant i en **Ràdio Benidorm-Cadena Ser**.

Projecte que compta ja en la seva llarga

trajectòria amb diversos premis: 3r Premi de Projectes d'Innovació del Currículum de la Generalitat Valenciana, Menció Especial Categoria A "**Premi D'acció Magistral**" concedit de mà de SM la Reina Sofia, Premi **Llapis D'escola Pública**, concedit per la FAPA Gabriel Miró d'Alacant i el pròxim 15 de Març "Menció Especial" **Premi Defensor del Menor** a Madrid. I segon premi de Productor de Podcast Experiència en l'Aula: Produir un podcast relacionat amb el tema de la protecció del Medi Ambient, en què s'exposi un projecte nou per protegir l'ambient des de l'escola.

Convocat per: **Mestres sense Fronteres i Ponts al Món**.

Van participar més de 40 ràdios escolars amb llargues trajectòries en aquest concurs.

El premi consisteix en 100 dòlars en material per a la ràdio.

"Humanistes", periòdic de l'Associació Humanista de Comunicació (AHC), i del grup Humanistes – Humanistas:

<http://www.balearweb.net/archumanista/>

<http://www.facebook.com/pages/Associaci%C3%B3-Humanista-de-Comunicaci%C3%B3/124843310876713>

Grup: <http://www.facebook.com/groups/151516548222416/>

Pots enviar les teves col·laboracions, comentaris o suggerències a: archumanista@gmail.com , indicant a l'assumpte: Per al periòdic "Humanistes"

Si vols dir la teua i atendre la dels altres pots subscriure't als grups de comunicació de l'Arc Mediterrani (en català) o de l'Arco Atlantico (en castellà):

Arc-Mediterrani-Illes-Balears-subscribe@yahoogroups.com

Arco-Atlantico-subscribe@yahoogroups.com

Documents de l'Associació Humanista de Comunicació:

<http://es.scribd.com/HumanistesHumanistas>

Revista "Humanistes": <http://www.balearweb.net/archumanista/revista/>